

ภาษีศุลกากร

1. ความหมายของภาษีศุลกากร

ภาษีศุลกากร หรือ Customs Duty เป็นภาษีชนิดที่เรียกว่า กำแพงภาษี หรือ Tariff Barrier คือ เป็นภาษีที่ไม่เกิดจากการมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่เป็นภาษีที่สกัดกั้นการไหลบ่าของสินค้าจากต่างประเทศที่จะเข้ามาภายในประเทศ ทั้งนี้เพื่อปกป้องสินค้าที่ผลิตภายในประเทศไม่ให้ถูกโจมตีจากสินค้าต่างประเทศที่มีคุณภาพดีกว่าแต่ราคาย่อมเยากว่า

ฉะนั้น ภาษีศุลกากรของสินค้าแต่ละตัวจึงมีอัตราที่ไม่เท่ากัน สินค้าใดที่สามารถผลิตภายในประเทศได้ อัตราภาษีขาเข้าของสินค้านั้นจะสูง เพราะเราไม่ได้ต้องการที่จะให้ใครนำสินค้านั้นมาขายแข่งกับเรา เช่น เสื้อผ้า เป็นต้น จะมีอัตราร้อยตั้งแต่ 30-60% ส่วนสินค้าที่เราผลิตเองไม่ได้ หรือต้องการนำเข้า จะมีอัตราที่ต่ำ เช่น เครื่องจักรโรงงาน เป็นต้น มีอัตราร้อยตั้งแต่ 0-5% นอกจากนี้ ยังมีเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ภาษีศุลกากรแตกต่างกันไป เช่น สินค้าที่ส่งเสริมการเรียนรู้หรือเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ หนังสือ อัตรา 0% สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น น้ำหอม เครื่องสำอาง อัตรา 40% สินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น ไม้ หนังกบ ไหม สารเคมี อัตรา 0-5%

กิจการภาษี หรือการศุลกากร มีมาตั้งแต่ก่อนสมัยสุโขทัย เรียกว่า จกอบ โดยที่สมัยสุโขทัยนั้น การค้าขายเป็นปัจจัยสร้างความมั่งคั่งของรัฐ และในช่วงระยะเวลาหนึ่งก็มีประกาศยกเว้นภาษีแก่ผู้มาค้าขาย ดังความในศิลาจารึกว่า เมืองสุโขทัยนี้ดี ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว พ่อเมืองบ่เอาจกอบในไพร่ลู่ทางเพื่อนจูงวัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย ใครจักใคร่ค้าช้างค้า ใครจักใคร่ค้าม้าค้า ต่อมาสมัยกรุงศรีอยุธยา หน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านตรวจเก็บภาษีขาเข้าขาออกเฉพาะ เรียกว่า พระคลังสินค้า มีสถานที่สำหรับการภาษี เรียกว่า ขนอน เก็บภาษีจากระวางบรรทุกสินค้าและจากสินค้า ครั้นสมัยกรุงธนบุรี บ้านเมืองอยู่ในยุคสงคราม การค้าขายระหว่างประเทศไม่ปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากนัก ล่วงถึงยุครัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ 3 มีการประมวลกฎหมายการค้าเรียกเก็บภาษีอากร เรียกว่า ระบบเจ้าภาษีนายอากร ส่วนสถานที่เก็บภาษี เรียกว่า โรงภาษี ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น มีการทำสนธิสัญญาเบาริงที่เกี่ยวกับศุลกากร คือ ยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมปากเรือ เปลี่ยนมาเป็นเก็บภาษีสินค้าขาเข้าที่เรียกว่า ภาษีร้อยละสาม ส่วนสินค้าขาออกให้เก็บตามที่ระบุในท้ายสัญญาเป็นชนิดไป ทั้งมีการตั้งโรงภาษี เรียกว่า ศุลกสถาน (Customs House) ขึ้นเป็นที่ทำการศุลกากรยุคใหม่ของศุลกากรไทยเริ่มในพ.ศ. 2417 เมื่อรัชกาลที่ 5 ทรงจัดตั้ง หอรัษฎากรพิพัฒน์ เป็นสำนักงานกลางในการรวบรวมรายได้ของแผ่นดิน งานศุลกากรซึ่งทำหน้าที่จัดเก็บภาษีขาเข้าขาออกเป็นรายได้ของรัฐ อยู่ในความควบคุมดูแลของหอรัษฎากรพิพัฒน์ ส่งงานศุลกากรเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองและสถานการณ์โลก มีการสร้างอาคารที่ทำการใหม่ให้เหมาะสมขึ้นแทนที่ทำการศุลกากรที่เรียกว่า ศุลกสถานเดิมในปี 2497 คือ สถานที่ตั้งกรมศุลกากรคลองเตยในปัจจุบัน ช่วงเวลาที่ผ่านม้อัตรารายจ่ายตัวทางเศรษฐกิจของไทยเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งกรมศุลกากรมีภารกิจหลักคือจัดเก็บภาษีอากรจากของที่นำเข้ามาในและส่งออกป้อนราชอาณาจักรเพื่อนำไปพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และดูแล ป้องกัน ปราบปราม การลักลอบหนีศุลกากรเพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปตามเป้าหมายและเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการที่สุจริต

จุดมุ่งหมายในการเก็บภาษีศุลกากร

1. เพื่อหารายได้ เรียกว่า **พิกัดเพื่อหารายได้** นิยมใช้ในประเทศด้อยพัฒนาที่ต้องพึ่งพาเกษตรกรรมเป็นหลัก สะดวกต่อการเก็บ เสียค่าใช้จ่ายน้อย รั่วไหลน้อย
2. เพื่อคุ้มกันอุตสาหกรรมภายในประเทศ เรียกว่า **พิกัดคุ้มกัน** นิยมใช้กันมากสำหรับประเทศกำลังพัฒนาแต่อาจพบกับปัญหากำแพงภาษี
3. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ เรียกว่า **พิกัดทดแทน** เมื่อพัฒนาไประยะหนึ่งจะพบว่า ความจำเป็นต้องอาศัยพิกัดทั้งสองดังกล่าวลดน้อยลงไป แต่จะหันมาใช้พิกัดนี้แทน โดยการกำหนดอัตรารายขาเข้าของสินค้าประเภทเดียวกันกับที่ผลิตในประเทศเท่ากับภาษีสรรพาสามิตรของสินค้าประเภทเดียวกัน ทำให้ภาระภาษีเท่ากัน ก่อให้เกิดการแข่งขันระหว่างสินค้าในประเทศกับผลิตนอกประเทศ นำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย

2. อัตราการคิดภาษีนำเข้าของศุลกากร

อัตราภาษีศุลกากร แยกออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 พิกัดศุลกากร

ส่วนที่ 2 อัตราศุลกากร หรือ อัตราอากร

พิกัดศุลกากร (Classification หรือ Nomenclature) คือ การจำแนกประเภทสินค้าออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยการจัดหมวดหมู่ของให้เป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ประโยชน์ทางด้านสถิติ การค้าระหว่างประเทศ การเก็บค่าธรรมเนียมขนส่ง

อัตราศุลกากร หรือ อัตราอากร (Tariff) คือ ส่วนที่กำหนดค่าของประเภทใดต้องชำระอากรในอัตราเท่าใดมี 2 แบบคือ

1. Single rate เก็บอัตราเดียวกันทั่วโลก
2. Multiple rate เก็บหลายอัตรา สำหรับแต่ละประเทศแตกต่างกัน

ภาษีนำเข้า คือ การนำเข้าสินค้าที่มีมูลค่าสูงเกินกว่าที่กฎหมายอนุญาตจะต้องเสียภาษีอากร ภาษีนำเข้ามีศัพท์ที่คุณควรรู้ ได้แก่

ภาษี (Tax) คือ การเก็บภาษีเพื่อพัฒนาประเทศ การนำเข้าสินค้าเข้าประเทศแน่นอนว่า จะต้องมีการเสียภาษี ภาษีจะเรียกเก็บในอัตราเดียวกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นสินค้าชนิดใดก็ตาม แต่ก็จะมีการยกเว้นในบางกรณี เฉพาะบางประเทศหรือบางรัฐ เพราะรัฐบาลมีกฎหมายปลอดภาษีให้กับประชาชน เช่น ถ้าหากสินค้าที่ส่งเข้ามาในสหรัฐอเมริกา แล้วมีใบสั่งซื้อสินค้าที่มีมูลค่าต่ำกว่า 800 เหรียญ (ประมาณ 24,000 บาท++) ก็จะได้รับยกเว้นการเสียภาษีนั่นเอง ทั้งนี้ เมื่อนำเข้าสินค้าปลายทางคือประเทศใด ควรตรวจสอบมูลค่าสินค้าขั้นต่ำที่แต่ละประเทศกำหนดไว้ว่าไม่ต้องเสียภาษี

อากร Duty คือ สิ่งที่รัฐบาลจะบังคับจัดเก็บจากประชาชน เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม และจะเรียกเก็บตามส่วนของมูลค่าสินค้า และส่วนของปริมาณสินค้า ขึ้นอยู่กับว่าประเทศปลายทางมีกฎหมายในการเก็บภาษีอย่างไร เพราะแต่ละประเทศก็จะมีวิธีการเรียกอากรที่แตกต่างกันไป เช่น การส่งของไปประเทศสหรัฐอเมริกา ถ้าหากส่งของเพื่อการพาณิชย์ ก็อาจจะมีการเก็บค่าธรรมเนียมการค้า (Merchandising Processing Fee) ภาษีขาย (Sales Tax) และภาษีเงินได้ (Internal Revenue Tax) เพิ่มขึ้นอีกด้วย

นำเข้าสินค้าประเภทไหนที่ต้องเสียภาษี

1. สินค้าที่ละเมิดสิทธิทางปัญญา หรือ สินค้าลอกเลียนแบบ
2. สินค้าที่มีมูลค่าราคามากกว่า 80,000 บาท
3. สินค้าแบรนด์เนมที่มีมูลค่ามากกว่า 10,000 บาท

นำเข้าสินค้าประเภทไหนที่ไม่ต้องเสียภาษี

1. ของใช้ส่วนตัวมูลค่ารวมไม่เกิน 10,000 บาท
2. ของใช้ส่วนตัวหรือสินค้าจากร้านค้าปลอดภาษี ที่อยู่ในสนามบิน มูลค่ารวมกันไม่เกิน 20,000 บาท
3. ของใช้ในบ้านเรือนที่ติดมา กรณีย้ายภูมิลำเนาและสินค้าที่ซื้อจากร้านค้าปลอดภาษีในสนามบิน
มูลค่ารวมกันไม่เกิน 50,000 บาท
4. บุหรี่ไม่เกิน 200 มวน หรือยาสูบไม่เกิน 250 กรัม
5. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณไม่เกิน 1 ลิตร

ของต้องห้าม คือ ของที่กฎหมายห้ามเด็ดขาดมิให้นำเข้ามาหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร แบ่งออกได้ดังนี้

1. ของต้องห้ามโดยเด็ดขาดในการนำเข้าและส่งออก ได้แก่

- ยาเสพติดให้โทษ
- วัตถุลามก
- เหล้าองุ่นที่ใช้ชื่อให้หลงเชื่อว่าผลิตในประเทศโปรตุเกส
- สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดเป็นเท็จ

2. ของต้องห้ามเฉพาะนำเข้า ได้แก่

- สิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์ที่มีข้อความ เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองประเทศ
- จดหมายและไปรษณียบัตรนอกทางไปรษณีย์
- หัตถกรรมใด ๆ ที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จ
- เครื่องชั่ง ตวง วัด ที่มีใช้มาตราเมตริก
- ของที่มีรูปธงชาติโดยไม่สมควร
- ของที่ปลอมหรือเลียนชื่อเครื่องหมาย
- วรรณกรรมหรือศิลปกรรมที่ละเมิดลิขสิทธิ์

3. ของต้องห้ามเฉพาะส่งออก ได้แก่

- ผืน (ทั้งผืนดิบและสุก) กล้องสูบผืน
- กัญชา
- ช้างสำคัญ ช้างเนียม ช้างสีปลาด

ของต้องจำกัด คือ ของใด ๆ ที่กฎหมายห้ามมิให้นำเข้ามาหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายให้นำเข้าหรือส่งออก ได้แก่

1. ของต้องจำกัดในการนำเข้าและส่งออก เช่น ยาเสพติดให้โทษ ยาสูบ พืชกระท่อม สัตว์และซากสัตว์ ยานัตถุ พันธุ์ยาง น้ำยาง ปศุสัตว์ สัตว์พาหนะ
2. ของต้องจำกัดในการนำเข้า เช่น ยุทธภัณฑ์ ของที่มีตราแผ่นดิน ไฟ อาวุธปืน กระสุน ของที่มีเครื่องหมาย กาชาด สุรา วัตถุระเบิด เครื่องชั่ง ตวง วัด ของที่มีเครื่องหมายราชการ
3. ของต้องจำกัดในการส่งออก เช่น โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ แร่ดีบุก เหมืองภูเขาปน สัตว์พาหนะ สิ่งที่ใช้ใน สงคราม เงินตรา ทองคำ ทองคำขาว เพชรพลอย

เขตปลอดอากร หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้ามาในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

อธิบดีกรมศุลกากรเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากร และกำหนดประเภทหรือชนิดของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร

การผ่านแดน หมายถึง การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อขนส่งของผ่านราชอาณาจักร จากท่าหรือที่แห่งหนึ่งที่ขนส่งเข้ามาไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไปภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของการขนส่งนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนพาหนะ การเก็บรักษาของในคลังสินค้า การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม

การถ่ายลำ หมายถึง การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อลำเลียงถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปภายในท่าหรือที่แห่งเดียวกัน

การคำนวณอัตราภาษีศุลกากร ขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินค้าที่ต้องเสียภาษี สำหรับการคำนวณจะดูจากหมายเลขที่กำหนดไว้แต่ละประเภทสินค้า เรียกว่า “พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์” หรือชื่อย่อ “HS Code”

การคิดภาษีนำเข้านั้นจะใช้ ราคา “CIF” ในการคำนวณภาษี (ย่อมาจาก Cost Insurance Freight)

ข้อควรทราบ

- ราคามูลค่าสินค้าขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีนำเข้าขึ้นอยู่กับข้อกำหนดทางกฎหมายของแต่ละประเทศ
- ค่าภาษีสำหรับใช้เพื่อชำระค่าภาษีนำเข้ากับกรมศุลกากรให้ดูจากใบขนสินค้าขาเข้าตัวจริง
- HS Code (Harmonized System) คือ ระบบจำแนกประเภท และระบุชนิดด้วยรหัสเลข 6 หลัก เป็นมาตรฐานสากลที่องค์การศุลกากรโลก (WCO) จัดทำขึ้นเพื่อจัดจำแนกและระบุสินค้าที่มีการซื้อขายได้อย่างถูกต้อง หรือเรียกว่า ‘พิกัดศุลกากร’

สินค้าที่คนไทยนิยมสั่งจากต่างประเทศ

ชนิดสินค้า	อัตราภาษีนำเข้า
กระเป๋าสาน	20%
นาฬิกา	5%
เครื่องสำอาง	30%
น้ำหอม	30%
เข็มขัด	30%
รองเท้าผ้าใบ	30 %

สินค้าที่ซื้อจากต่างประเทศ หรือสินค้าปลอดภาษีที่ซื้อจากร้าน duty free ทั้งขาออกและขาเข้านั้น หากทั้งหมดมีมูลค่ารวมกันเกินกว่า 20,000 บาท จะต้องเสียภาษีศุลกากรตามพิกัดศุลกากร ดังนี้

กระเป๋าสาน 20% ของราคาตามใบเสร็จ + ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%

รองเท้า 30% ของราคาตามใบเสร็จ + ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%

นาฬิกา 5% ของราคาตามใบเสร็จ + ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%

โทรศัพท์ กล้อง และอุปกรณ์ไอทีต่าง ๆ ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า แต่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%

ช้อปเก่ง หัวเก่ง ควรรู้!!

ภาษีนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย

กรมศุลกากรกำหนดกฎเกณฑ์ที่หัวสินค้าจากต่างประเทศกลับเข้ามาเมืองไทย ดังนี้

ของใช้ส่วนตัวมูลค่ารวม
ไม่เกิน **20,000** บาทต้อง
ไม่ต้องจ่ายภาษี

เครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์/เหล้า
ไม่เกิน **1** ลิตร

บุหรี่ยาเส้น ซิการ์
ไม่เกิน **200** มวนหรือ
หนักไม่เกิน **250** กรัม

หากนำของที่มีลักษณะเชิงพาณิชย์ แม้มูลค่าไม่เกิน 20,000 บาท ของดังกล่าวก็ต้องเสียภาษี

อัตราภาษีนำเข้าของศุลกากร

กระเป๋าแบรนด์เนม
20% + 7%
ของราคา กำไรค่าเพิ่ม

รองเท้า
30% + 7%
ของราคา กำไรค่าเพิ่ม

นาฬิกา
5% + 7%
ของราคา กำไรค่าเพิ่ม

โทรศัพท์ กล้อง
อุปกรณ์ไอทีต่างๆ
ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า
แต่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
7%

กรมศุลกากรกำหนดกฎเกณฑ์ที่หัวสินค้าจากต่างประเทศกลับเข้ามาเมืองไทย ดังนี้

สิ่งของไม่เกิน 1,500 บาท สิ่งของจากต่างประเทศ กรมศุลกากรกำหนดราคาสินค้าทุกชนิด มูลค่าไม่เกิน 1,500 บาท จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องจ่ายภาษีอากรนำเข้า

สิ่งของจากต่างประเทศ ผ่านบริการ Shipping สิ่งเกิน 1,500 บาท ให้ใช้บริการ Shipping ระหว่างประเทศ จ่ายแค่ค่าขนส่งอย่างเดียว

ของใช้ส่วนตัว ที่มีมูลค่ารวมทั้งหมดไม่เกิน 20,000 บาท ซึ่งมีไซของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือ เสบียงอาหาร และต้องเป็นของที่ไม่มีลักษณะเป็นสินค้าในเชิงการค้า ถึงจะได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องจ่ายภาษี

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/เหล้าไม่เกิน 1 ลิตร

บุหรี่ยาเส้น ซิการ์ ไม่เกิน 200 มวน หรือ 1 ห่อ น้ำหนักรวมไม่เกิน 250 กรัม

หากผู้โดยสารนำของที่มีลักษณะเชิงพาณิชย์แม้จะมีมูลค่าไม่เกิน 20,000 บาท ของดังกล่าวก็ต้องเสียภาษี

พิธีการศุลกากรของติดตัวผู้โดยสารที่นำติดตัวเข้ามาในประเทศไทย ณ สนามบิน

ผู้โดยสารที่ไม่มีของต้องสำแดง

ของส่วนตัวมูลค่าไม่เกิน **20,000 บาท**
และเป็นของที่ไม่มีลักษณะทางการค้า

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกิน 1 ลิตร

บุหรี่ 200 มวน หรือซิการ์หรือยาเส้น อย่างละ 250 กรัม หรือหลายชนิด รวมกันมีน้ำหนักทั้งหมด 250 กรัม แต่ทั้งนี้บุหรี่ต้องไม่เกิน 200 มวน

ผู้โดยสารที่มีของต้องสำแดง

ของส่วนตัวมูลค่าเกิน **20,000 บาท**
หรือของที่มีลักษณะทางการค้า
(แม้ว่าจะมีมูลค่าต่ำกว่า 20,000 บาท)

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่า 1 ลิตร บุหรี่ เกินกว่า 200 มวน เกินกว่า 250 กรัม ซิการ์หรือยาเส้น เกินกว่า 250 กรัม

ตัวอย่างของต้องมีใบอนุญาต (ของต้องจำกัด)

ยานพาหนะ สัตว์เลี้ยง อาวุธปืน พืช ไขมัน ไขมัน

ของต้องห้ามเข้าประเทศ

ยาเสพติด บุหรี่ อาวุธปืน บุหรี่ไฟฟ้า SEX วัตถุอันตราย ของปลอม ของเลียนแบบ เครื่องหมายการค้า

ขั้นตอนการผ่านพิธีการศุลกากรช่องแดง

นำกระเป๋าขึ้นเครื่อง
ไปพบเจ้าหน้าที่

เปิดกระเป๋าให้เจ้าหน้าที่
ตรวจสอบสินค้าและสิ่งของ

ประเมินราคา
และค่าภาษีอากร

ชำระภาษีอากร

3. การชำระค่าภาษีอากร ณ กรมศุลกากร

เมื่อระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรได้ออกเลขที่ใบขนสินค้าให้แล้ว สามารถไปชำระค่าภาษีอากร ณ หน่วยการเงินของท่า หรือที่ หรือสนามบินที่นำของเข้า/ส่งของออก โดยแจ้งเลขที่ใบขนสินค้าและจำนวน ค่าภาษีอากร เพื่อยืนยันขอชำระค่าภาษีอากรเป็นเงินสด หรือแคชเชียร์เช็คหรือบัตรภาษีเมื่อเจ้าหน้าที่หน่วย การเงินได้รับชำระค่าภาษีอากรแล้ว จะสั่งพิมพ์และลงนามในใบเสร็จรับเงิน เพื่อบอบบใบเสร็จรับเงินให้ผู้ชำระค่าภาษีอากรทันที หรือ ชำระเงินผ่านธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Funds Transfer : EFT)

กรมศุลกากรให้บริการรับชำระค่าภาษีอากรในการผ่านพิธีการทางศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารแก่ผู้นำของเข้า/ผู้ส่งของออกโดยวิธีหักบัญชีเงินฝากของผู้ชำระเงินจากธนาคารศุลกากร (Customs Banks) ที่ให้บริการและโอนเงินผ่านระบบอัตโนมัติของธนาคารศุลกากร เพื่อนำเงินเข้าบัญชีรับชำระเงินของกรมศุลกากร ซึ่งต้องดำเนินการ ดังนี้

3.1. ให้แจ้งความประสงค์ขอชำระค่าภาษีอากรโดยระบุหักบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของผู้ชำระค่าภาษีและโอนเงินผ่านระบบของธนาคารศุลกากร เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝากของกรมศุลกากรในขณะส่งข้อมูลใบขนสินค้าเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร

3.2. เมื่อระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรออกเลขที่ใบขนสินค้าให้ ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรจะส่งข้อมูลขอหักบัญชีเงินฝากจากธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารแจ้งไว้ไปยังธนาคารศุลกากร

3.3. ธนาคารศุลกากรดำเนินการขอหักบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว และโอนเงินผ่านระบบของธนาคารศุลกากร เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝากของกรมศุลกากรที่เปิดไว้กับธนาคารศุลกากร นั้น

3.4. เมื่อธนาคารศุลกากรสามารถหักบัญชีรับชำระค่าภาษีอากรได้และทำการตอบกลับการนำเงินเข้า บัญชีเงินฝากของกรมศุลกากรแล้ว ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรจะออกเลขรับชำระค่าภาษีอากรและส่งกลับข้อมูลให้ผู้ผ่านพิธีการทางศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารทราบพร้อมกับเปลี่ยนสถานะ ใบขนสินค้าเป็น “ใบขนสินค้าที่ชำระค่าภาษีอากรแล้ว” โดยอัตโนมัติ

3.5. ผู้นำของเข้า/ผู้ส่งของออก หรือตัวแทนออกของผู้รับมอบอำนาจที่ได้แจ้งชื่อ ลงทะเบียนต่อกรมศุลกากร ขอรับใบเสร็จรับเงินได้ ณ หน่วยบริการศุลกากรที่ตรวจปล่อยสินค้า โดยเจ้าหน้าที่หน่วย การเงินจะเรียกข้อมูลตามวันที่ รับชำระและเลขที่ชำระอากรแล้วส่งพิมพ์พร้อมลงนามในใบเสร็จรับเงินของใบขนสินค้าแต่ละฉบับ

3.6. กรณีไม่สามารถหักบัญชีเงินฝากจากธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ แบบไร้ เอกสารแจ้งไว้ได้ ให้ดำเนินการชำระค่าภาษีอากร ณ กรมศุลกากร

3.7. ธนาคารศุลกากร (Customs Banks) ที่ให้บริการได้แก่ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ บมจ.ธนาคารกรุงไทย บมจ. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา บมจ.ธนาคารกสิกรไทย บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารซีทีแบงก์ ธนาคารดอยช์แบงก์ และธนาคารซูมิโตโม มิตรูย แบงกิง คอร์ปอเรชั่น

4. การคำนวณภาษีศุลกากร

การคำนวณภาษีนำเข้า	
	สูตรคำนวณ
อากรขาเข้า	ราคาสินค้า x อัตราเสียภาษีนำเข้า
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	(ราคาสินค้า + อากรขาเข้า) x อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%
ค่าภาษีทั้งหมดที่ต้องชำระ	อากรขาเข้า + ภาษีมูลค่าเพิ่ม

$$C + I + F$$

COST + INSURANCE + FREIGHT

วิธีการคิดคำนวณ ภาษีนำเข้า จะใช้ราคา CIF

วิธีคำนวณภาษีนำเข้า (CIF)

Cost: ราคาสินค้าที่นำเข้ามา

Insurance: ประกันภัย สามารถทำกับบริษัทประกันภัยได้ โดยค่าความเสี่ยงจะเป็นตัวกำหนดเบี้ยประกัน หากไม่ได้ทำจะถูกคิดที่ 1% ของราคาสินค้าและเคลมไม่ได้เมื่อสินค้าเสียหาย

Freight: ค่าขนส่งระหว่างประเทศ

สูตรการคำนวณ (ค่าสินค้า + ประกัน + ค่าขนส่งระหว่างประเทศ) = ราคา CIF

$$\begin{aligned}
 \text{ราคา CIF} \times \text{อัตราภาษีขาเข้า} &= \text{ภาษี} \\
 (\text{ภาษี} + \text{ราคา CIF}) \times \text{อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม} &= \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม} \\
 \text{ภาษี} + \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม} &= \text{ค่าภาษีทั้งหมดที่ต้องชำระ}
 \end{aligned}$$

ตัวอย่าง 1

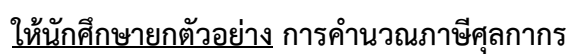
มูลค่าของสินค้าที่นำเข้ามา 1,000,000 บาท
 10,000 ค่าประกัน (1%) *ในกรณีที่ไม่ได้ทำประกันภัย
 50,000 ค่าขนส่งระหว่างประเทศ
 10% อัตราภาษีนำเข้า

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าสินค้า} + \text{ประกัน} + \text{ค่าขนส่งระหว่างประเทศ} &= \text{ราคา CIF} \\
 \text{ราคา CIF: } 1,000,000 + 10,000 + 50,000 &= 1,060,000
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ราคา CIF} \times \text{อัตราภาษีขาเข้า} &= \text{ภาษี} \\
 \text{ค่าภาษี: } 1,060,000 \times 10\% &= 106,000
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (\text{ภาษี} + \text{ราคา CIF}) \times \text{อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม} &= \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม} \\
 \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม: } (106,000 + 1,060,000) \times 7\% &= 81,620
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ภาษี} + \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม} &= \text{ค่าภาษีทั้งหมดที่ต้องชำระ} \\
 \text{รวมภาษีที่ต้องชำระ: } 106,000 + 81,620 &= 187,620
 \end{aligned}$$

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

.....

แบบฝึกหัดทบทวน เรื่องภาษีศุลกากร (ส่งภายใน.....)

.....